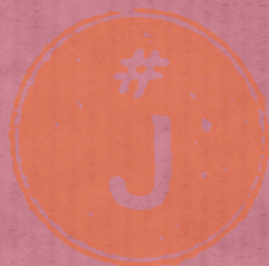

Sebastià Amengual Puigserver

Una jardinera

Rosa d'Or de Poesia Popular (Glosat)
Certamen Literari de Castellitx

ALGAIDA, 1971

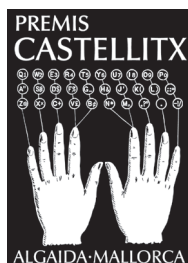

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

Col·lecció Binària · Premis Castellitx

PCI971-G-R-0028-0019

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PCI97I-G-R-0028-0019

© del text: Sebastià Amengual Puigserver

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2013

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premiscastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

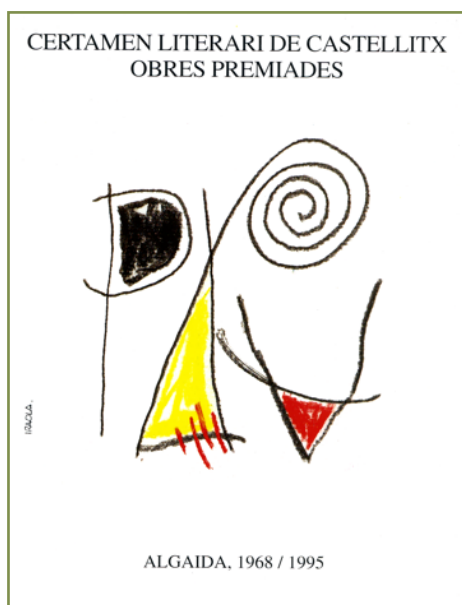
Sebastià Amengual Puigserver

Una jardinera

Rosa d'Or de Poesia Popular (Glosat)
Certamen Literari de Castellitx

ALGAIDA, 1971

L'any 1971 el Certamen Literari es convocà sota la denominació *IV Certamen de Poesia i Prosa en honor de Nostre Dona Santa Maria de la Pau de Castellitx*.

El glosat *Una jardinera* de Sebastià Amengual Puigserver fou publicat per primera vegada al recull *Certamen Literari de Castellitx. Obres premiades 1968/1995* (Algaida: Ajuntament d'Algaida, 1995).

La il·lustració de la coberta del volum que recull les obres guardonades als Premis Castellitx entre el 1968 i el 1995 és de Paco Iraola.

Una jardinera

Es Jardí que Vós cuidau
cada dia més prospera,
cap planta se desespera
per ser Vós sa jardinera,
Mare de Déu de la Pau.
Cada dia Vós mirau
si cap planta queda enrera,
Mare nostra vertadera,
per esser Vós jardinera
de vostra font la regau.

Si cap planta se mustia
que no pugui reverdir,
Mare nostra, digau-li:
«Cada dia de matí
trob que tu hauries de dir,
si pots, una Avemaria».
Això ja li bastaria
per tornar-la reverdir

i llavò en venir la fi
poder entrar an es Jardí,
tenint tots gran alegria.

Ses abelles cerquen mel
per ses flors de primavera;
si creim en Vós, Jardinera,
Mare nostra vertadera,
s'alegria mos supera
segurs d'entrar en el Cel.

Mirau es poble algaidí
avui tot ple d'alegria,
encara més n'hi hauria
si en venir es darrer dia,
¡oh humil Verge Maria!,
li obríssi sa porteria
per entrar en es gran Jardí.

Rosa sou de primavera,
de s'hivern i de s'estiu;
es meu cor vos mira i riu
com a Mare jardinera,
ell de Vós no desespera
perquè es vostre li somriu.

Sou jardinera de Pau,
d'aroma i sabiduria;
si venim qualsevol dia
aquí a fer-vos companyia,
¡oh humil Verge Maria!,
tota plena d'alegria
des vostres ramells mos dau.

